

A fakóbb pintyek stratégiája

A legtöbb állat társas lény, vagyis szükségük van arra, hogy körül vegyék őket a fajtársaik. A társas közegből kiközösíthetnek egyes egyedeket, amelyek nem felelnek meg az elvárásoknak, ezért az állatok igyekeznek pozitív irányba befolyásolni a döntést, hogy a csoport tagjai lehessenek.

A házi pintyeknél a hímek nőstényekért való küzdelmében figyelhetjük meg, hogy a hímek megpróbálják befolyásolni a szaporodási sikerüket azzal, hogy igyekeznek olyan csoportot találni, amiben sokkal vonzóbbnak tűnnek a nőstények számára, mint a riválisaik. Egy kutatócsoport azt vizsgálta, hogy összefügg-e a hímek szociális labilitása a tollzatuk díszítettségével.

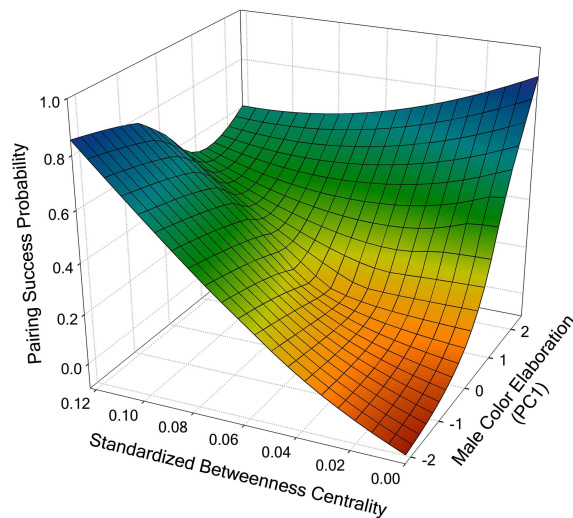
Vad, szabadon élő házi pintyeket 2003-2006 vizsgáltak Arizonában. Idős és fiatal madarakat fogtak be és egyedi színes jelölésekkel látták őket el, hogy megkönnyítsék az egyedek azonosítását. A populációt kétnaponta vizsgálták különböző csapdák segítségével, majd a költési időszakban figyelték viselkedésüket és a fészkeket is rendszeresen ellenőrizték.

Az egyedek különböző csoportokba rendeződve ettek, pihentek, majd amikor eljött a párzási időszak (februártól augusztusig) a csapatokból kiválva párokban kezdték a költést.

A párzási időszakban a nőstények választanak a hímek közül. Elsősorban a hímek tollzatának alapján tudják, hogy melyiket érdemes választani. A kutatók a hímeket 2 csoportba sorolták a toll díszítettségének mérete, színének intenzitása és a színárnyalata alapján. Az első csoportba a nagy díszítettséggel rendelkező pirosabb színű egyedek kerültek, a másodikba a fényesebb, de fakóbb színűek. Az első csoportban található egyedeket részesítik általában előnyben a nőstények, de ennek ellenére a második csoportban lévők is igen sikeresek tudnak lenni.

A kutatók az éves megfigyelések során kiderítették, hogy a fakóbb színű pintyek miért tudnak szintén eredményesek lenni. A kevésbé díszes hímek a költési időszakon kívül gyakrabban változtatják a különböző csoportokkal való kapcsolatukat, mint a jól díszített hímek, akik hűségesek maradnak egy adott csoporthoz. A csoportok között mozgó hímeknek sokkal nagyobb volt a párzási sikerességük, mint a hozzájuk hasonló, de hűséges madaraké. Ezzel a stratégiával hatékonyan tudják növelni a relatív vonzóképességüket, hisz olyan csoporttársakkal veszik körül magukat, akik mellett jól fognak mutatni és a látogatások során a tojó akár meg is jegyezheti magának a hímet. Természetesen ennek a stratégiának is megvannak a költségei, hisz sok időt pazarol el a különböző csoportlátogatásokkal, sok energiát kell befektetnie. Ennek ellenére megéri ezt a viselkedést követnie, mert nyeresége jóval több, mint amennyi a költsége. Ugyan olyan sikeresek tudnak lenni, mint a náluk jóval díszítettebb egyedek.

Ezekből a megfigyelésekből azt a következtetést vonhatjuk le, hogy a hímek szociális labilitása (nem hűségesek, csoportról csoportra járnak) és a tollazatuk díszítettsége valóban összefügg. A kevésbé díszített pintyék használják azt a stratégiát, hogy csoportról csoportra járnak (labilisak) és így találhatnak maguknak olyan tojót, aki őket választja. A jól díszített egyedeknek pedig jobban megéri hűségesek lenni egy csoporthoz, hisz a díszítettségük miatt, nagy valószínűséggel ki fogja őket választani egy nőstény.

Ez az ábra mutatja be a pártalálás sikerességének, a labilitásnak és a tollazat színének összefüggését.

Forrás: Kevin P. Oh and Alexander V. Badyaev: Structure of Social Network in a Passerine Bird: Consequences for Sexual Selection and the Evolution of Mating Strategies

http://www.nytimes.com/2010/07/13/science/13obfinch.html?_r=1&ref=science